

formentlig maa være et af de Steder, hvor der var Grund til at give Statstilskud, men der findes blandt dem, som i øvrigt faa Statstilskud, saa mange, at man sikkert kunde faa mere end Dækning for de nye Ansættelser, som ere absolut nødvendige. Det er saa længe siden som i Samlingen 1900—1901, at den daværende Ordfører, Christopher Hage, kunde sige om denne Sag, at „der staaar paa denne Konto vedblivende opført en Række Tilskud, som maa regnes for at være overflødige“. Det var allerede i Samlingen 1900—01; men det Forhold er ikke forandret. Der er tværtimod Grund til at antage, at i den halve Snes Aar, der er forløben, er der blevet endnu flere af de Tilskud, som maa anses for overflødige. Og jeg synes ellers, man anstrænger sig i denne Tid for at finde Beparelser og nye Indtægter, saa der havde sikkert været Grund til at inødekomme den Henstilling, jeg tillod mig at gøre ved første Behandling, paa anden Maade end ved at forøge Kontoen.

Disse Dyrælger faa et Tilskud paa 250 Kr. Det er naturligvis ikke noget stort Tilskud, men jeg er ganske overbevist om, at der findes adskillige Tusinde Mennesker i Landet, der trænge til Tilskud af den Art i højere Grad end disse Dyrælger, der ere saa heldige at faa det. Her var maaske en Opgave for det ærede Medlem fra Gudme (Ravn), som forleden Dag talte saa kønt om at slaa Krykkerne væk fra Folk, der fik Tilskud fra Staten. Mon der ikke her var nogle Krykker, som det ærede Medlem kunde interessere sig for at slaa væk? Maaske kunde det hjælpe bedre, naar vi lægge vore Kræfter sammen, end naar Socialdemokraterne staa alene.

Nu er der vel ikke andet at gøre end at slaa sig til Taals med den ærede Ordførers Erklæring, at vi næste Aar kunne blive fri for nogle af disse Tilskud. Jeg beklager, at det ikke allerede er lykkedes i Aar. Det kunde sikkert være gennemført uden Skade for nogen; thi de Folk, som faa disse Tilskud, komme ikke i Nød, selv om de maa undvære dem.

Landbrugsministeren (*Anders Nielsen*): De Forslag, hvorom der er Enighed mellem Udvalget og mig, er der ikke Anledning for mig til at ytre mig om ud over dette at sige Tak for den velvillige Tilslutning, som disse mine Forslag have mødt.

Det første, jeg saaledes skal omtale, er derfor Nr. 33, der angaar landøkon-

omiske Foredrag. Som allerede oplyst af den ærede Ordfører (P. T. Nielsen), blev denne Foredragsbevilling sat ud ved anden Behandling af Finansloven. Det er ikke mig, der har foreslaaet, at den skulde stryges; det er Udvalget, det samlede Udvalg, der har ønsket ved anden Behandling, at den skulde gaa ud, og Tinget fulgte det ærede Finansudvalg. Naar nu et Mindretal kommer og vil have den fort ind igen, er der ikke for mig andet dertil at sige, end at det var den Udslettelse, den Udskydelse, jeg bedst kunde finde mig i af de Udslettelsesforslag, som vare fremme ved anden Behandling, og som Følge deraf kan jeg ikke animere stærkt til, at det høje Ting forandrer Beslutning paa dette Punkt.

Derefter komme vi til Spørgsmaalet om Anmærkningen, som vi have vekslet et Par korte Bemærkninger om, Anmærkningen, hvorefter Landbrugsministeren bemyndiges til at overlade Administrationen af Bevillingen under II. A. 6. a. til Husmandsforeningerne. Maa jeg minde det høje Ting om, hvad det var, der gik for sig i Fjor. Det var dette, at Ministeriet og Tinget eller Rigsdagen i det hele taget bleve enige om, at nu skulde vi bort fra den kombinerede Administration; ved den kombinerede Administration, som vi alle vide hvad er, forstaar jeg denne Forbindelse af Landboforeninger og Husmandsforeninger igennem Landsudvalg og Kredsudvalg, hvilke Udvalg skulde administrere Bevillingen. Det var dette Gennemgangsled fra den rene Landboforeningsadministration til Husmandsforeningsadministration, man gik bort fra i Fjor, og for at give Udtryk for, at det var Bevillingsmyndighedens og Ministeriets Mening, indsatte man en Anmærkning desangaaende. Men da der ikke tidligere har været Anmærkning paa Finansloven vedrørende Administrationen af denne Bevilling, og da Anmærkningen kun havde til Hensigt at være Udtryk for Lovgivningsmagtens Beslutning om nu at gaa over til at lade Bevillingen administrere af Husmandsforeningerne, saa har denne Anmærkning ikke Ærinde mere end netop dette ene Aar. Det er i hvert Fald min Opfattelse. Ærede Medlemmer kunne have en anden Opfattelse, og vi kunde have forhandlet og talt os til Rette derom. Der var Tale om det ved anden Behandling, og jeg sagde min Mening om Tingens ganske klart og utvetydigt. Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) var saa elskværdig i Dag at sige, at mine Udtalelser ved anden Behandling